

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.249/2005 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.23 alin.(2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. NETMASTER COMMUNICATIONS S.R.L. ȘI S.C. MOBIFON S.A.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 20 decembrie 2004 reclamanta S.C. Netmaster Communications S.R.L. (denumită în continuare *Netmaster*), cu sediul în București, Str. Banu Manta nr.18, bl.28, sc.B, et.8, ap.108, sectorul 1, a înaintat Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Mobifon S.A. (denumită în continuare *Mobifon*), cu sediul în București, Str. Avrig nr.3, sector 2¹, solicitând prin aceasta constatarea nulității art.13.2-13.4 din acordul de interconectare încheiat între *Netmaster*

¹ Ulterior, prin adresa nr.512/09.06.2005, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații cu nr.3079/09.06.2005, *Mobifon* a notificat modificarea datelor de identificare, noul sediu fiind în București, Piața Charles de Gaulle nr.15, sector 1.

și *Mobifon* la data de 26 aprilie 2004 (denumit în continuare *Acord*), modificarea art.19.1 teza a II-a din *Acord* referitoare la renegocierea *Acordului*, obligarea părții la încheierea acordului de interconectare privind serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor indiferent de locul originării acestora (în România sau în afara României, în rețelele părților sau în rețelele altor furnizori), precum și sancționarea contravențională și administrativă a părții. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.27583/20.12.2004.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura de mediere.

B. Desfășurarea procedurii în fața ANRC

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.2375/2004, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Netmaster* și *Mobifon* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Vlad-Mihai Cercel, director al Direcției Juridice, în calitate de președinte;
- domnul Radu-Paul Tudorache, director al Direcției Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Cosmin-Gabriel Stanciu, expert în cadrul Serviciului Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.12 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 14 ianuarie 2005 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București, pentru dezbaterile litigiului dintre *Netmaster* și *Mobifon* în cadrul procedurii de mediere. În cadrul întâlnirii, *Netmaster* a depus adresa nr.2005011/14.01.2005, înregistrată la *ANRC* cu nr.1303/14.01.2005, prin care a completat cu un nou capăt de cerere sesizarea înaintată *ANRC*, solicitând modificarea art.14.5 și art.10.1 din *Acord* referitoare la actualizarea garanției bancare și la perioada de facturare. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 14 ianuarie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.19221/22.07.2005.

În vederea continuării dezbaterilor, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 24 ianuarie 2005. Datorită faptului că părțile nu au ajuns la o înțelegere în termen de 30 de zile de la data sesizării *ANRC*, în vederea soluționării litigiului s-a trecut la procedura contencioasă. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 24 ianuarie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.19222/22.07.2005.

În scopul continuării dezbaterilor pe fond și pentru a da posibilitatea părților să depună noi înscrisuri în sprijinul susținerilor lor, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 7 februarie 2005. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 7 februarie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.19223/22.07.2005. Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.146 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 21 februarie 2005. Ambele părți au depus concluzii scrise.

Având nevoie de timp pentru a delibera, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.260 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 30 martie 2005. La datele de 30 martie 2005 și 31 martie 2005, în temeiul dispozițiilor art.20 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a comunicat pârâtei, respectiv reclamantei, soluția preliminară privind litigiul dintre *Netmaster* și *Mobifon*, împreună cu măsurile propuse în vederea soluționării litigiului.

Având în vedere cererea *Netmaster* de reanalizare a soluției preliminare, înregistrată la *ANRC* cu nr.9431/14.04.2005, precum și cererea *Mobifon* de reanalizare a soluției preliminare, înregistrată la *ANRC* cu nr.9481/14.04.2005, în temeiul dispozițiilor art.22 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a convocat părțile pentru a-și expune punctele de vedere la data de 19 mai 2005. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 19 mai 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.19224/22.07.2005. În urma acestei ședințe, *Comisia* a considerat procedura finalizată.

Având în vedere impactul semnificativ al soluționării acestui litigiu asupra sectorului comunicațiilor electronice, pentru o analiză temeinică a documentelor aflate la dosar, a susținerilor părților și a dispozițiilor legale aplicabile, prin deciziile președintelui *ANRC* nr.97/2005 și nr.1257/2005, termenul de soluționare a fost prelungit succesiv până la datele de 20 iulie 2005 și, respectiv, 31 august 2005.

La data de 15 august 2005, în temeiul dispozițiilor art.23 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui *ANRC* raportul conținând propunerile de soluționare a litigiului dintre *Netmaster* și *Mobifon*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale, reclamanta a invocat încălcarea de către pârâtă a obligației de negociere prevăzute la art.4 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, arătând că a solicitat interconectarea cu rețeaua operată de *Mobifon* "pentru toate serviciile în vederea terminării apelurilor", interconectare ce urma a fi realizată prin intermediul rețelei publice fixe operate de S.C. Romtelecom S.A. Datorită unor probleme tehnice legate de serviciul de interconectare în vederea tranzitului comutat oferit de S.C. Romtelecom S.A., negocierile în vederea încheierii unui acord de interconectare indirectă nu au putut fi finalizate într-un termen rezonabil, reclamanta fiind nevoită să solicite interconectarea directă cu pârâta. După mai multe luni de negocieri, la data de 9 februarie 2004, *Mobifon* a transmis *Netmaster*, pentru a fi semnat, acordul de interconectare. Reclamanta a afirmat că, la data de 26 aprilie 2004 a fost semnat acordul de interconectare cu pârâta, în forma standard transmisă de aceasta, fiind lipsită de posibilitatea de a negocia condițiile sau serviciile oferite de *Mobifon*. Având în vedere că prin acordul încheiat părțile stabiliseră doar condițiile privind serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare în România în rețeaua *Netmaster*, reclamanta a solicitat ulterior *Mobifon* negocierea și încheierea unui acord de interconectare care să reglementeze și condițiile privind furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării

apelurilor originare în afara României și în rețelele altor furnizori din România, însă pârâta nu a dat curs acestei solicitări. De asemenea, având în vedere că pârâta a refuzat să ofere toate serviciile solicitate, reclamanta a apreciat că acest refuz trebuia justificat temeinic și comunicat în scris atât *Netmaster*, cât și *ANRC*.

Reclamanta a mai invocat încălcarea de către *Mobifon* a obligației de nediscriminare, susținând că, potrivit dispozițiilor art.4 din Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003 privind interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă operată de Societatea Comercială "*Mobifon*" – S.A. în vederea terminării apelurilor, pârâta are obligația să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua sa, precum și obligația de a pune la dispoziție solicitanților toate serviciile și informațiile necesare pentru realizarea interconectării cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor, în condiții nediscriminatorii. Astfel, textul legal care reglementează obligația de nediscriminare impusă în sarcina pârâtei nu circumstanțiază în funcție de tipul de activitate desfășurată de utilizatorii furnizorului interconectat cu *Mobifon* sau de originea geografică a apelului.

Având în vedere că pârâta a încheiat cu diferiți furnizori de servicii de telefonie acorduri de interconectare având ca obiect serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare din rețelele unor terți operatori, refuzul pârâtei de a încheia un asemenea acord cu *Netmaster* reprezintă o dovadă a încălcării de către *Mobifon* a obligației de nediscriminare.

Referitor la încălcarea de către *Mobifon* a obligației legale de a oferi serviciul de interconectare în vederea preluării apelurilor din rețeaua *Netmaster* și terminarea acestora la orice număr alocat *Mobifon*, reclamanta a arătat că, potrivit regulii de interpretare "*unde legea nu distinge, nici interpretul nu poate distinge*", formulării generale a textului îi corespunde o aplicare a sa tot generală. Având în vedere că, în ceea ce privește terminarea apelurilor, Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003 nu distinge în funcție de locul de originare sau categoriile de utilizatori care inițiază apelurile, rezultă că nici pârâta nu poate face o asemenea distincție sau delimitare a categoriilor de apeluri care pot fi terminate în rețeaua sa. De asemenea, *Netmaster* a arătat că norma juridică care reglementează obligația legală a pârâtei privind terminarea de apeluri este o normă imperativă. În concluzie, reclamanta a apreciat că *Mobifon* nu avea posibilitatea legală de a limita prin *Acord* sfera de aplicare a obligației legale privind terminarea apelurilor, oferind *Netmaster* doar serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare pe teritoriul României.

De asemenea, reclamanta a apreciat că pârâta se face vinovată și de încălcarea obligațiilor stabilite la art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, referitoare la condițiile privind realizarea interconectării cu rețeaua operată de *Mobifon*.

În ceea ce privește constatarea nulității art.13.2-13.4 din *Acord*, *Netmaster* a susținut că aceste clauze restricționează grav concurența deoarece reclamanta este lipsită de posibilitatea de a furniza anumite servicii către terți, prin revânzarea serviciilor achiziționate de la pârâtă. Astfel, furnizorii de servicii de comunicații electronice pot avea acces la rețeaua și serviciile *Mobifon* doar în cazul în care încheie acorduri de acces sau de interconectare directă cu pârâta, aceștia neavând posibilitatea de a avea acces indirect, prin intermediul rețelei *Netmaster*.

Reclamanta a apreciat că prin aceste restricții contractuale impuse de *Mobifon* se încalcă dispozițiile art.135 din Constituția României, republicată, potrivit cărora "*Economia României este o economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență*", precum și prevederile Ordonanței Guvernului nr.1/1998 pentru acceptarea Protocolului 4 la Acordul general pentru comerțul cu servicii, adoptat la Geneva la 15 aprilie 1997, în "*Lista de angajamente în domeniul telecomunicațiilor de bază*", anexă la Protocolul 4, România neformulând limitări privind tratamentul național aplicat altor furnizori de servicii.

Referitor la modificarea prevederilor art.19.1 teza a doua din *Acord*, reclamanta a afirmat că această clauză „*are grave consecințe în plan concurențial*”, deoarece, în cazul în care pârâta nu ar accepta propunerile *Netmaster* privind modificarea *Acordului*, acesta ar înceta, și, pe cale de consecință, accesul său la serviciile pârâtei ar fi restricționat.

În continuarea susținerii sesizării sale, referitor la încălcarea *Acordului* de către *Mobifon*, *Netmaster* a arătat că, la data de 24 noiembrie 2004, pârâta i-a transmis o adresă prin fax prin care a informat-o cu privire la existența unui trafic considerat abuziv în perioada 1-22 noiembrie 2004, provenind de la anumite numere alocate de *Netmaster* abonaților săi, și, în aceeași zi, între orele 15-18, a restricționat capacitatea legăturilor de interconectare. De asemenea, reclamanta a susținut că pârâta a încălcat prevederile art.13.10 din *Acord* deoarece *Mobifon* nu a respins apelurile considerate abuzive, ci a limitat capacitatea legăturilor de interconectare de la 60 la 5 canale. De asemenea, reclamanta a afirmat că pârâta nu a pus la dispoziția sa mijloacele de probă, astfel cum era obligată prin art.13.9 din *Acord*.

În ceea ce privește modificarea art.14.5 și art.10.1 din *Acord*, referitoare la actualizarea garanției bancare și la perioada de facturare, reclamanta a solicitat admiterea cererii sale, arătând că, în prezent, valoarea garanției bancare trebuie să acopere valoarea a două facturi, în funcție de traficul din luna precedentă lunii de actualizare a garanției. Astfel, *Netmaster* a apreciat că, în aceste condiții, sumele ce ar urma să fie indisponibilizate în scopul constituirii garanției bancare ar putea atinge un quantum important, activitatea sa putând fi blocată din punct de vedere financiar. În concluzie, *Netmaster* a solicitat stabilirea garanției la nivelul sumei de 10.000 USD, iar, în situația în care contravaloarea serviciilor prestate va depăși quantumul menționat mai sus, perioada de facturare să se reducă de la o lună calendaristică la o săptămână sau facturarea să se facă imediat.

În final, reclamanta a mai solicitat sancționarea contravențională a pârâtei pentru încălcarea obligațiilor de negociere și de nediscriminare cu amendă în quantum de până la 5% din cifra de afaceri, potrivit dispozițiilor art.18 alin.(1) lit.c), f) și g) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, precum și, în temeiul dispozițiilor art.19 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, aplicarea unei amenzi administrative în sumă de până la 30.000.000 lei (ROL) pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data comunicării deciziei de soluționare a litigiului, pentru a determina pârâta să se conformeze măsurilor ce vor fi dispuse de *ANRC*.

B. Susținerea pârâtei

În susținerea punctului său de vedere privind litigiul dintre *Netmaster* și *Mobifon*, pârâta a arătat că, inițial, reclamanta a solicitat interconectarea indirectă cu rețeaua sa, prin intermediul rețelei operate de S.C. Romtelecom S.A. Datorită unor probleme legate de serviciul de

interconectare în vederea tranzitului comutat furnizat de S.C. Romtelecom S.A., părțile au continuat negocierile în vederea identificării unor soluții de interconectare alternative. Astfel, agreând soluția interconectării directe, reclamanta a solicitat interconectarea directă cu rețeaua sa și a pus la dispoziția acesteia oferta publică de interconectare a *Mobifon*, precum și o propunere privind contractul de interconectare. Astfel, deoarece reclamanta nu a solicitat clarificări, nu a transmis comentarii asupra condițiilor contractuale propuse și nici nu a solicitat introducerea unor noi clauze, la data de 26 aprilie 2004, *Acordul* a fost semnat în varianta propusă de *Mobifon*. De asemenea, ulterior, la solicitarea *Netmaster*, părțile au încheiat și un act adițional prin care au reglementat serviciul de interconectare în vederea terminării de apeluri originate de utilizatori ai altor rețele de telefonie prin utilizarea indicativului individual de selectare a transportatorului alocat reclamantei. De asemenea, pârâta a apreciat că susținerile reclamantei privind încălcarea de către *Mobifon* a dispozițiilor art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 sunt neîntemeiate, deoarece aceste dispoziții vizează ipoteza în care nu există un acord al părților referitor la interconectare. Or, în cazul de față există un contract semnat de părți, acesta având putere de lege. Având în vedere aceste considerente, în concluzie, *Mobifon* a susținut că și-a respectat obligația de negociere, afirmațiile reclamantei în acest sens fiind neîntemeiate.

Referitor la încălcarea obligației de nediscriminare, *Mobifon* a susținut că a oferit reclamantei termeni și condiții de interconectare similare cu cele oferite celorlalți furnizori, cu respectarea prevederilor art.4 din Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003. Pârâta a arătat că aceste servicii se referă strict la cele necesare realizării interconectării (legăturile de interconectare, servicii de acces sau de colocare) și sunt oferite în condiții de nediscriminare față de terți operatori sau față de propriul „business intern de retail”. De asemenea, serviciile menționate sunt oferite de *Mobifon* cu respectarea obligațiilor legale, prin oferta sa publică de interconectare, aceasta fiind aplicată pentru toți furnizorii cu care pârâta are încheiate acorduri de interconectare.

În ceea ce privește obligația de a oferi serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor, pârâta a susținut că, potrivit definiției legale, interconectarea are ca scop realizarea comunicării între utilizatorii celor doi furnizori și că prevederile acordului de interconectare nu fac altceva decât să stabilească condițiile contractuale în care se realizează interconectarea între rețelele operate de *Netmaster* și *Mobifon*. În ceea ce privește reglementarea condițiilor de furnizare a serviciului de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originate în afara teritoriului României, pârâta s-a arătat deschisă privind negocierea și încheierea unui acord de interconectare în acest sens. Totuși, *Mobifon* a apreciat că, datorită inflexibilității manifestate de reclamantă în cadrul procedurii de mediere, *Netmaster* nu este interesată de reglementarea acestui serviciu pe baza principiilor comerciale libere ce guvernează în prezent piața serviciilor de terminare a apelurilor internaționale.

În continuarea susținerii punctului său de vedere, referitor la constatarea nulității art.13.2-13.4 și la modificarea art.19.1 teza a II-a din *Acord*, pârâta a arătat că, potrivit dispozițiilor art.3 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, acordul de interconectare nu poate conține obligații care nu au legătură cu serviciile de interconectare, sub sancțiunea nulității clauzelor care prevăd aceste obligații. Or, clauzele invocate de *Netmaster* stabilesc cadrul relației de interconectare agreat de părți la momentul încheierii contractului, și anume condițiile tehnice și

comerciale ale interconectării. Astfel, art.13 din *Acord* reglementează sancțiunile în cazul utilizării abuzive a serviciilor de interconectare oferite de *Mobifon*, iar art.19.1 din *Acord* „are un caracter strict tehnico-juridic” și privește situația în care, după expirarea contractului, părțile nu se mai înțeleg cu privire la condițiile unui nou acord. De asemenea, *Acordul* a fost încheiat cu respectarea condițiilor prevăzute de dispozițiile art.948 din Codul civil. Astfel, în cazul de față, acordul de interconectare încheiat este un contract valid, iar, potrivit prevederilor art.969 din Codul Civil, „*Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante*”.

În ceea ce privește dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.1/1998, *Mobifon* a arătat că acest act normativ ratifică un tratat internațional și instituie obligații în sarcina statelor semnatare, iar nu în sarcina persoanelor particulare aflate sub jurisdicția statelor respective.

Referitor la modificarea clauzelor din *Acord* privind actualizarea garanției bancare și la perioada de facturare, pârâta a apreciat eronată interpretarea *Netmaster* deoarece art.14.4 din *Acord* nu reglementează momentul semnării contractului, ci stabilește mecanismul de constituire a scrisorii de garanție bancară în general, pe toată durata contractului. *Mobifon* a susținut că, în general, solicită constituirea unei scrisorii de garanție bancară numai în situația în care apare un risc de plată sau cocontractantul nu își respectă obligațiile referitoare la utilizarea serviciilor de interconectare. De asemenea, pârâta a apreciat că reclamanta solicită anularea clauzelor amintite anterior deoarece aceasta dorește să termine trafic internațional în rețeaua *Mobifon*, cu încălcarea dispozițiilor legale privind identitatea apelantului.

În ceea ce privește încălcarea de către *Mobifon* a *Acordului*, pârâta a arătat că demersurile sale în vederea suspendării traficului considerat abuziv au fost întreprinse cu respectarea condițiilor prevăzute de art.13 din *Acord*, prezentând documente în acest sens (adresa *Mobifon* nr.835/05.10.2005 și dovada transmiterii acesteia prin fax către *Netmaster*). Având în vedere că reclamanta nu a răspuns solicitării adresate, pârâta a revenit cu o nouă adresă la data de 24 noiembrie 2004 și, datorită absenței oricărui răspuns din partea *Netmaster*, potrivit art.13.10 din *Acord*, pârâta a luat măsurile necesare în vederea respingerii apelurilor terminate de reclamantă în rețeaua *Mobifon* considerate abuzive. De asemenea, pârâta a mai afirmat că informațiile solicitate ulterior de reclamantă nu făceau parte din mijloacele de probă agreeate contractual.

În concluzie, pentru considerentele expuse, pârâta a solicitat *Comisiei* constatarea faptului că *Mobifon* nu se face vinovată de încălcarea dispozițiilor legale în vigoare și, pe cale de consecință, respingerea tuturor capetelor de cerere formulate de reclamantă ca fiind neîntemeiate.

III. Opinia Comisiei

A. Competența ANRC

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile ANRC este cea „de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii”, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), „Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu

între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7)." Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANRC are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se ANRC pentru soluționarea unor astfel de litigii.

În cauza de față, Netmaster a solicitat ANRC constatarea nulității art.13.2-13.4 din Acord, obligarea pârâtei la încheierea acordului de interconectare privind serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor indiferent de locul originării acestora (în România sau în afara României, în rețelele părților sau în rețelele altor furnizori), modificarea art.10.1, art.14.5, art.19.1 teza a II-a din Acord, precum și sancționarea contravențională și administrativă a Mobifon. În motivarea cererii, reclamanta a invocat, în esență, încălcarea de către pârâtă a obligațiilor de negociere și de nediscriminare prevăzute de dispozițiile art.4 alin.(1) lit.b) și art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, precum și ale art.4 și art.6 alin.(7) și (8) din Decizia președintelui ANRC nr.123/2003. Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâtă a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că ANRC este competentă să soluționeze sesizarea Netmaster.

B. Fondul

Având în vedere cele de mai sus, Comisia urmează a se pronunța asupra solicitărilor reclamantei pe baza susținerilor scrise și orale ale celor două părți, documentelor depuse la dosar și legislației aplicabile din domeniul comunicațiilor electronice.

1. Reglementarea accesului la rețeaua publică de telefonie mobilă a Mobifon

Potrivit dispozițiilor art.8 alin.(1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, "Dacă în urma unei analize de piață realizate în condițiile legii sau în urma aplicării prevederilor art.15 alin.(1) un operator este desemnat ca având putere semnificativă pe o piață relevantă, autoritatea de reglementare va impune acestuia, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art.9-14." În temeiul acestor dispoziții, după identificarea de către ANRC, prin anexa la Regulamentul privind identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice, a pieței accesului la rețeaua publică de telefonie mobilă operată de Mobifon în vederea terminării apelurilor, Mobifon a fost desemnat prin Decizia președintelui ANRC nr.143/2002 ca operator cu putere semnificativă pe această piață, fiindu-i impuse în consecință,

prin Decizia președintelui ANRC nr.123/2003, obligațiile specifice prevăzute la art.9-13 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 (obligația de transparență, nediscriminare, ținerea evidenței contabile separate, furnizarea unor servicii și acordarea accesului la anumite facilități, precum și de fundamentare a tarifelor în funcție de costuri).

În ceea ce privește acordarea accesului la rețeaua publică de telefonie mobilă a pârâtei, ANRC a impus în sarcina *Mobifon*, în temeiul art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de interconectare a rețelei sale, ca modalitate specifică de acordare a accesului². De asemenea, ANRC a impus *Mobifon*, în temeiul dispozițiilor art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de nediscriminare în ceea ce privește interconectarea rețelei sale³.

Conform dispozițiilor art.6 alin.(1) din Decizia președintelui ANRC nr.123/2003, *Mobifon* are obligația de a oferi solicitanților serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor. În sarcina pârâtei nu a fost impus un anumit termen pentru negocierea (ori pentru implementarea) unui acord de interconectare, ci, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(7) din decizia sus-menționată, *"Operatorul va asigura interconectarea rețelei publice de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor, în măsura în care solicitările sunt rezonabile. Refuzul Operatorului trebuie să fie temeinic justificat și va fi comunicat în scris solicitantului și ANRC."* De asemenea, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(8) din Decizia președintelui ANRC nr.123/2003, *"Operatorul va oferi Beneficiarilor accesul la toate serviciile necesare pentru ca aceștia să poată exploata în condiții normale interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă a Operatorului în vederea terminării apelurilor, prin furnizarea propriilor servicii de comunicații electronice."*

2. Acordul

2.a. Negocierile dintre părți

La data de 21 octombrie 2003, *Netmaster* a solicitat negocierea și încheierea unui acord de interconectare cu rețeaua operată de *Mobifon*. Astfel, prin cererea-tip pentru interconectarea cu rețeaua *Mobifon* adresată pârâtei, *Netmaster* a precizat modul de realizare a interconectării și

² Dispozițiile art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 stabilesc următoarele: *"Art.12. – (1) Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art.8, obligația de a permite accesul și utilizarea unor elemente specifice ale rețelei și a infrastructurii asociate, în special în cazul în care se consideră că refuzul de a acorda accesul ori impunerea unor clauze care au efect similar ar conduce la împiedicarea dezvoltării unei piețe concurențiale, la nivelul vânzării cu amănuntul, sau la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali.*

(2) Obligațiile prevăzute la alin.(1) pot viza, printre altele:

[...]

i) interconectarea rețelelor sau a elementelor rețelelor".

³ Potrivit dispozițiilor art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *"Art.10. – Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art.8, obligații de nediscriminare în legătură cu interconectarea rețelelor de comunicații ori cu accesul la aceste rețele sau la infrastructura asociată, prin care să se asigure, în special, că operatorii:*

a) aplică condiții echivalente în circumstanțe echivalente altor persoane juridice care furnizează servicii echivalente;

b) pun la dispoziție terților servicii și informații în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate filialelor, sediilor secundare sau partenerilor lor."

serviciile *Mobifon* solicitate, a desemnat persoane de contact și a transmis referințe bancare și informații privind activitatea desfășurată, echipamentele tehnice și prognozele de trafic. Inițial, părțile au negociat ca interconectarea să se realizeze indirect, prin intermediul rețelei publice fixe operate de S.C. Romtelecom S.A. Deoarece negocierile în acest sens s-au prelungit pe o perioadă de câteva luni datorită unor probleme tehnice legate de identificarea traficului dintre *Netmaster* și *Mobifon*, ce urma a tranzita rețeaua S.C. Romtelecom S.A., părțile au convenit asupra soluției interconectării directe. După finalizarea negocierilor în acest sens, la data de 26 aprilie 2004, părțile au încheiat *Acordul*.

În ceea ce privește serviciile solicitate *Mobifon*, prin cererea adresată pârâtei, *Netmaster* a precizat "*terminarea apelurilor originate de clienții Netmaster spre rețeaua Mobifon*", "*terminarea apelurilor originate în rețeaua Mobifon către numerotația geografică alocată lui Netmaster*", "*rutarea apelurilor originate în rețeaua Mobifon către centrala Netmaster pentru apelurile cu selectarea transportatorului – 1022*", "*terminarea apelurilor originate în rețeaua Mobifon către numerotația non-geografică alocată lui Netmaster*", "*alocarea unor numere scurte de tipul XXXX apelabile din rețeaua Mobifon rutate către centrala Netmaster [...]*", precum și servicii de linii închiriate, iar, prin *Acord*, părțile au stabilit condițiile privind serviciul de interconectare în vederea terminării în rețeaua *Mobifon* a apelurilor originate în rețeaua *Netmaster* și serviciul de interconectare în vederea terminării în rețeaua *Netmaster* a apelurilor originate în rețeaua *Mobifon*.

Din susținerile părților rezultă că, ulterior, acestea au încheiat și un act adițional prin care au reglementat serviciul de interconectare în vederea terminării de apeluri originate de utilizatori ai altor rețele de telefonie prin utilizarea indicativului individual de selectare a transportatorului alocat reclamantei.

De asemenea, la data de 9 decembrie 2004, reclamanta, prin adresa nr.181/09.12.2004, a solicitat *Mobifon* negocierea și încheierea unui acord de interconectare "*care să permită accesul liber de tipul Any-to-Any*" între reclamantă și pârâtă. *Mobifon* nu a răspuns la această adresă. La data de 20 decembrie 2004, reclamanta s-a adresat *ANRC* prin sesizarea înregistrată cu nr.27583/20.12.2004.

2.b. Obligațiile de negociere și de nediscriminare ale Mobifon

Potrivit dispozițiilor art.4 din Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003, "*Art.4. – Obligația de nediscriminare va fi îndeplinită în următoarele condiții:*

a) *Operatorul are obligația să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care acesta o operează, în vederea terminării apelurilor;*

b) *Operatorul are obligația să pună la dispoziție solicitanților toate serviciile și informațiile necesare pentru realizarea interconectării cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor, în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate persoanelor din același grup.*" Așadar, potrivit dispozițiilor art.4 lit.a) din Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003, *Mobifon* are obligația să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua sa. De

asemenea, dat fiind că interconectarea rețelei *Mobifon* cu rețelele solicitanților se realizează prin încheierea unor acorduri de interconectare, pârâtei îi incumbă și obligația de negociere cu bună-credință a clauzelor acestor acorduri, în măsura în care solicitările primite sunt rezonabile, în vederea implementării corespunzătoare a obligației de interconectare, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(7) din Decizia președintelui ANRC nr.123/2003.

În analiza obligațiilor de negociere și nediscriminare ce incumbă pârâtei, *Comisia* arată, în primul rând, că aceste obligații sunt circumstanțiate în mod necesar în funcție de serviciile solicitate de furnizorii care doresc interconectarea cu rețeaua *Mobifon*. Dispozițiile art.6 alin.(1) sau (7) din Decizia președintelui ANRC nr.123/2003 nu impun încheierea unui singur acord de interconectare care să cuprindă în mod exhaustiv categoriile de apeluri a căror terminare pârâta este obligată să o asigure, ci stabilesc în sarcina *Mobifon* obligația de a furniza serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor, care trebuie să fie îndeplinită în mod corespunzător exercitării drepturilor corelative ce revin celorlalți operatori. Așadar, în funcție de solicitările operatorilor interesați în realizarea interconectării cu rețeaua *Mobifon* și de negocierile dintre părți, pot exista unul sau mai multe acorduri care să guverneze relațiile dintre părți.

Pornind de la această premisă, *Comisia* constată că, din documentele aflate la dosarul cauzei, nu rezultă, contrar susținerilor reclamantei, că pârâta și-ar fi încălcat obligațiile de negociere și de nediscriminare. Astfel, chiar dacă părțile nu au finalizat negocierile acordului de interconectare indirectă datorită nesoluționării unor aspecte tehnice legate de serviciul de interconectare în vederea tranzitului comutat oferit de S.C. Romtelecom S.A., acestea au continuat negocierile pentru încheierea unui acord de interconectare directă, iar, la data de 26 aprilie 2004, au încheiat *Acordul*, acest contract reprezentând dovada consensului la care părțile au ajuns. Nu are relevanță faptul că acordul propus de *Mobifon* reprezintă un contract de adeziune și a fost redactat în întregime de pârâtă, întrucât, acceptând condițiile contractuale, pentru a beneficia de serviciile pârâtei, *Netmaster* a transmis cererea pentru interconectarea directă cu rețeaua *Mobifon* și a aderat la contractul redactat de aceasta. Deși, în mod evident, pârâta are o poziție economică superioară, totuși nimic nu o împiedica pe reclamantă să-și exercite drepturile conferite de dispozițiile art.6 din Decizia președintelui ANRC nr.123/2003 și să solicite, în măsura în care proiectul de contract propus de pârâtă nu corespundea în totalitate intereselor sale comerciale, modificarea în mod corespunzător a clauzelor acestuia. Or, *Netmaster* nu a făcut dovada comunicării nici unei cereri privind modificarea sau completarea proiectului acordului de interconectare și, cu atât mai puțin, a refuzului pârâtei de a negocia modificări sau completări ale acestuia.

De asemenea, din documentele aflate la dosar rezultă că *Netmaster* nu a solicitat expres interconectarea în vederea terminării apelurilor originare în afara României sau în rețelele altor furnizori din România, ci, printre altele, servicii de terminare a apelurilor "*originare de clienți Netmaster spre rețeaua Mobifon*". Or, chiar dacă este adevărat că noțiunea de "*client*" nu este în mod necesar sinonimă cu cea de "*abonat*", totuși alăturarea acesteia acțiunii de originare de apeluri poate duce la concluzia că reclamanta a avut în vedere în solicitarea sa terminarea apelurilor provenite de la abonații proprii, întrucât originarea (inițierea) de apeluri poate fi realizată exclusiv de abonați. Oricum ar fi însă, eventualele divergențe de interpretare a sferei serviciilor solicitate de reclamantă puteau fi expuse și discutate în cadrul negocierilor purtate în vederea încheierii *Acordului*.

Așadar, *Comisia* consideră că *Mobifon* și-a respectat obligația de negociere, ce a fost concretizată prin încheierea *Acordului*. De asemenea, *Comisia* constată că nu pot fi reținute susținerile pârâtei potrivit cărora *Mobifon* și-a încălcat obligația de nediscriminare pe motiv că, la momentul negocierii și încheierii *Acordului*, oferea altor furnizori serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare în afara României sau în rețelele altor furnizori din România.

Cu toate acestea, *Comisia* reține și intenția reclamantei, manifestată prin adresa nr.181/09.12.2004, de a solicita negocierea și încheierea unui nou acord de interconectare cu pârâta, care să includă și serviciile de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare în afara României și în rețelele altor furnizori din România. În legătură cu această solicitare, *Comisia* apreciază că pârâta are obligația de a negocia și încheia un acord de interconectare și pentru aceste servicii, în condițiile ce urmează a fi arătate la pct.3 din prezenta decizie.

În ceea ce privește dispozițiile art.4 lit.b) și ale art.6 alin.(8) din Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003, *Comisia* arată că *Mobifon* are obligația să pună la dispoziția solicitanților toate serviciile și informațiile necesare pentru realizarea interconectării cu rețeaua sa, în aceleași condiții cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate persoanelor din același grup. Așadar, reclamanta a făcut o confuzie între serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor și serviciile necesare pentru realizarea interconectării cu rețeaua *Mobifon*, întrucât, prin serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor, pârâta asigură preluarea apelurilor din rețeaua furnizorului interconectat și terminarea acestora la orice număr alocat *Mobifon*, dacă terminarea este posibilă din punct de vedere tehnic la numărul respectiv, iar, în cel de-al doilea caz, serviciile vizate privesc servicii legate de colocare, linii închiriate, echipamente de transmisiuni, porturi de acces, interfețe, acestea fiind servicii accesorii serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor. Or, pârâta a pus la dispoziția reclamantei aceste servicii, în conformitate cu oferta sa publică de interconectare.

De asemenea, *Comisia* arată că nu poate fi vorba de încălcarea dispozițiilor art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, potrivit căreia "*Autoritatea de reglementare are dreptul să stabilească, în conformitate cu prevederile alin.(1) și (4), condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul, din proprie inițiativă sau, în lipsa acordului părților, la cererea uneia dintre părți*", întrucât obligația de interconectare, ca modalitate specifică de acordare a accesului, nu a fost impusă *ex-ante* de către *ANRC* în temeiul acestor dispoziții, ci în temeiul dispozițiilor art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, care, așa cum s-a arătat anterior, constituie dispoziții speciale ce reglementează obligații ce pot fi impuse de *ANRC* în sarcina operatorilor identificați ca având putere semnificativă pe o anumită piață.

În concluzie, pentru aceste considerente, *Comisia* apreciază că *Mobifon* a respectat obligațiile de negociere și de nediscriminare, prevăzute de dispozițiile art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și ale art.4 și art.6 alin.(1), (7) și (8) din Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003.

2.c. Clauzele prevăzute la art.13.2-13.4 din Acord

În analiza sesizării reclamantei privind constatarea nulității art.13.2-13.4 din *Acord*, *Comisia* arată că, potrivit art.2.3 din *Acord*, "Pentru înlăturarea oricăror neînțelegeri, acest acord se referă și reglementează în exclusivitate interconectarea pentru traficul național, generat de utilizatorii celor două rețele." De asemenea, potrivit art.3.10 din *Acord*, "Nici o Parte nu va transmite celeilalte Părți și nici nu va avea obligația să termine în rețeaua proprie alte apeluri decât cele care fac parte din categoriile pentru care Părțile și-au dat acordul reglementându-le în mod explicit și expres în prezentul Acord" și, potrivit art.5.1.6-5.1.7 din același document, "5.1.6 Nici o parte nu va transmite celeilalte Părți și nici nu va avea obligația să termine în rețeaua proprie alt trafic decât cel reglementat prin prevederi exprese în acest Acord.

5.1.7 Nici una dintre părți nu va transmite către rețeaua celeilalte Părți trafic generat în rețeaua unui alt operator fără acordul expres al celeilalte Părți."

Astfel, rezultă că, prin contractul încheiat, părțile au înțeles să reglementeze servicii ce privesc exclusiv traficul originat de utilizatorii *Netmaster* și *Mobifon*. În același sens sunt și prevederile art.5.1.2-5.1.4, art.5.2.1-5.2.8 sau art.13.1 din *Acord*, părțile reglementând doar condițiile privind traficul generat de proprii utilizatori. Pe de altă parte, în cazul în care *Netmaster* solicită *Mobifon* și alte servicii, precum serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare în afara României sau în rețelele altor furnizori din România, în conformitate cu art.5.1.4 din *Acord*, părțile trebuie să negocieze și să convină asupra condițiilor comerciale, urmând a încheia un act adițional în acest sens.

În ceea ce privește art.13 din *Acord*, referitoare la utilizarea frauduloasă a acordului de interconectare, *Comisia* apreciază că acestea sunt strâns legate de obiectul contractului și detaliază obligațiile părților referitoare la trafic, nefiind încălcate dispozițiile art.3 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, potrivit căreia "Acordul de acces sau interconectare nu poate conține obligații care nu au legătură cu serviciile de acces sau interconectare, sub sancțiunea nulității clauzelor care prevăd aceste obligații". Astfel, potrivit art.13.2-13.4 din *Acord*, "13.2 Nici o Parte nu va tranzita către rețeaua celeilalte Părți – prin legăturile dedicate de interconectare – apeluri generate în alte rețele de comunicații naționale sau inclusiv ale altor furnizori de servicii, fără acordul expres, exprimat în scris, al Părții în rețeaua căreia se termină traficul și fără a fi reglementate prin prezentul Acord.

13.3 Nici o Parte nu va tranzita către rețeaua celeilalte - prin legăturile dedicate de interconectare - trafic internațional din nici o categorie.

13.4 Nici o Parte nu va oferi pe legătura de interconectare servicii adresate utilizatorilor celeilalte Părți, care să presupună tranzitul apelurilor utilizatorilor respectivi către alte rețele naționale și/sau naționale, dacă părțile nu au stabilit altfel."

Referitor la susținerea reclamantei conform căreia prevederile art.13.2-13.4 din *Acord* împiedică dezvoltarea unei piețe concurențiale la nivelul vânzării cu amănuntul, *Comisia* arată că, potrivit dispozițiilor art.12 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de acordare a accesului este impusă în sarcina operatorilor cu putere semnificativă pe piață în special în cazul în care refuzul de acordare a accesului sau impunerea unor clauze cu efect similar conduce la împiedicarea dezvoltării unei piețe concurențiale la nivelul vânzării cu amănuntul sau la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali. Aceste aspecte au fost avute în vedere la impunerea

în sarcina *Mobifon* a obligației de a furniza servicii de interconectare în vederea terminării apelurilor, și în acest caz fiind pe deplin valabile considerentele expuse la pct.2.b din prezenta decizie privind modul de implementare a obligațiilor ce incumbă părții.

În ceea ce privește susținerea reclamantei conform căreia prevederile menționate din *Acord* încalcă dispozițiile Protocolului nr.4 la Acordul general privind comerțul cu servicii, adoptat la Geneva la 15 aprilie 1997 și ratificat prin Ordonanța Guvernului nr.1/1998, *Comisia* constată că este neîntemeiată. Astfel, Protocolul nr.4 la Acordul general privind comerțul cu servicii stabilește anumite obligații în sarcina statelor semnatare, printre care și România, neputându-se în nici un caz pune problema încălcării prevederilor sale de către clauzele unui contract comercial încheiat între două persoane juridice de drept privat.

Comisia mai arată că, așa cum rezultă și din argumentele expuse la pct.2.b din prezenta decizie, neinclusiunea în cuprinsul *Acordului* a serviciilor de interconectare în vederea terminării în rețeaua *Mobifon* a apelurilor originare în afara României și în rețelele altor furnizori din România nu poate duce la concluzia nulității dispozițiilor art.13.2-13.4 din *Acord*, ci, astfel cum au convenit prin *Acord*, pentru reglementarea și a acestor servicii este necesar ca părțile să încheie un nou acord.

Pentru toate aceste considerente, cererea reclamantei cu privire la constatarea nulității art.13.2-13.4 din *Acord* urmează să fie respinsă ca nefondată.

2.d. Clauzele prevăzute la art.10.1, art.14.5 și 19.1 teza a II-a din Acord

Referitor la facturare, potrivit art.10.1 din *Acord*, "*Părțile vor emite lunar facturi aferente serviciilor prevăzute în prezentul Acord, conform principiilor de tarificare descrise în Articolul 9.*

Fiecare factură va acoperi o lună calendaristică (perioada de facturare) cu excepția primei perioade de facturare care va acoperi perioada începând de la data la care intră în vigoare prezentul Acord și sfârșitul lunii calendaristice în care se situează această dată."

Modul în care se constituie și quantumul scrisorii de garanție bancară sunt stabilite la art.14.4 din *Acord*, partea cu traficul de ieșire mai mare constituind scrisoarea în favoarea celeilalte, la solicitarea acesteia, care să acopere valoarea estimată a două facturi.

Referitor la actualizarea scrisorii de garanție bancară, potrivit art.14.5 din *Acord*, "*Valoarea scrisorii de garanție bancară se va actualiza ori de câte ori se solicită reînnoirea ei, funcție de valoarea traficului din luna precedentă lunii de actualizare a garanției. În cazul în care Partea îndreptățită să solicite garanția formulează cerere în acest sens, cealaltă Parte se obligă să completeze garanția până la suma solicitată, în termen de 15 zile de la solicitare. Refuzul Părții în cauză, de a actualiza garanția, dă dreptul celeilalte părți de a suspenda serviciul de terminare în rețeaua proprie până la constituirea garanției la valoarea nou solicitată."*

În cadrul procedurii de mediere, prin cererea nr.2005011/14.01.2005, înregistrată la ANRC cu nr.1303/14.01.2005, reclamanta a solicitat stabilirea garanției la nivelul sumei de 10.000 USD și, în situația în care contravaloarea serviciilor prestate depășește acest quantum, perioada de facturare să se reducă de la o lună calendaristică la o săptămână sau facturarea să se facă imediat. Această propunere a fost însă respinsă de *Mobifon*, părțile arătând că scrisoarea de garanție bancară, astfel cum este reglementată prin *Acord*, reprezintă mijlocul prin care se protejează împotriva riscului de neplată a serviciilor prestate *Netmaster*.

În practică, în ceea ce privește facturarea sau scrisoarea de garanție bancară, acordurile de interconectare încheiate de diferiți furnizori de rețele și de servicii de comunicații electronice cuprind dispoziții similare. Astfel, practica generală este unitară cu privire la modul de calcul al serviciilor prestate de furnizorii interconectați, precum și la perioada de facturare. De asemenea, referitor la scrisoarea de garanție bancară, furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice utilizează în mod frecvent acest instrument, astfel încât furnizorul care a solicitat constituirea scrisorii să aibă un mijloc de protecție suplimentar în cazul în care cocontractantul nu își execută obligațiile asumate prin contract. În cazul furnizorilor de servicii de telefonie mobilă, având în vedere specificul obiectului acordurilor de interconectare – terminarea de apeluri în rețelele mobile, nivelul actual al tarifelor de interconectare, precum și volumul ridicat de trafic ce poate fi terminat într-o perioadă relativ scurtă, solicitarea *Mobifon* privind constituirea unei scrisori de garanție bancară la nivelul cuantumului a două facturi anterioare nu apare ca nejustificată.

Referitor la renegocierea *Acordului*, potrivit art.19.1 din *Acord*, „*Oricare Parte poate iniția renegocierea Acordului, prin transmiterea unei notificări celeilalte Părți, cu minimum 15 zile calendaristice înainte de data propusă pentru negocieri. În cazul în care Părțile nu finalizează negocierile printr-un acord întrunit cu cel puțin o lună înainte de expirarea perioadei de valabilitate, Acordul de Interconectare nu se mai prelungește după acea dată.*” Astfel, prin această clauză părțile au reglementat condițiile în care *Acordul* poate fi renegociat, respectiv prelungit. De asemenea, potrivit art.18.1 din *Acord*, acesta este valabil pe o perioadă de un an și se prelungește automat pe perioade de un an dacă nici o parte nu-l denunță în scris, cu cel puțin trei luni înainte de expirarea acestuia, în condițiile legii. Astfel, independent de solicitarea exprimată de oricare din părți în vederea renegocierii *Acordului*, acesta fiind încheiat pe o perioadă determinată, va expira oricum în condițiile prevăzute la art.18.1 din *Acord*. Desigur, în cazul în care *Acordul* încetează prin împlinirea termenului sau renegocierea acestuia eșuează, iar *Mobifon* refuză încheierea unui nou acord de interconectare prin care să se stabilească condițiile în care se realizează accesul la rețeaua sa, *Netmaster* are posibilitatea de a se adresa ANRC, conform prevederilor art.36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 și ale art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, în condițiile Deciziei președintelui ANRC nr.1331/2003.

Având în vedere considerentele sus-menționate, precum și faptul că, în cadrul procedurii de mediere, părțile nu au ajuns la o înțelegere cu privire la modificarea clauzelor prevăzute la art.10.1, art.14.5 și 19.1 teza a II-a din *Acord*, *Comisia* nu poate dispune în acest sens. Clauzele sus-menționate au fost convenite și acceptate de părți la încheierea *Acordului*, acest act juridic reprezentând manifestarea de voință atât a reclamantei, cât și a pârâtei. Desigur, părțile au posibilitatea de a negocia chiar și după soluționarea acestui litigiu și, în măsura în care convin asupra unor noi condiții contractuale, pot modifica și clauzele referitoare la facturare, garanția bancară sau la renegocierea *Acordului*.

2.e. Încălcarea Acordului de către Mobifon

Potrivit art.13.8-13.10 din *Acord*, "13.8 La solicitarea Părții (afectată) ce identifică una sau mai multe dintre situațiile de utilizare abuzivă – apel cu identitate incompletă, parțial sau total modificată ori mascată, ori inițiat din altă rețea (națională sau internațională) decât cea a celeilalte Părți – cealaltă Parte (sesizată) are obligația de a remedia situația și a formula răspuns

în termen de 15 zile de la primirea sesizării. Dacă abuzul continuă după cele 15 zile, Partea afectată are dreptul de a:

- sesiza autoritățile competente pentru rezolvarea conflictului și de a*
- aplica o majorare, reprezentând daune contractuale, de 100% a sumei facturate pentru traficul generat de SIM-urile sau liniile respective, înregistrat în întreaga lună în care s-a transmis apelul abuziv, precum și pentru traficul aferent lunilor ulterioare, până la limitarea definitivă a traficului dinspre numerele respective.*

13.9 Partea care solicită suspendarea traficului fraudulos va pune la dispoziția celeilalte Părți următoarele mijloace de probă: declarațiile scrise ale martorilor (incluzând acordul acestora pentru verificarea tehnică a declarațiilor), sau procese verbale de constatare întocmite de autorități competente sau înregistrări ale unor apeluri către MSRN-uri sau orice alte mijloace de probă acceptate de către părți, pentru a fi utilizate de către Partea sesizată în combaterea abuzului inițiat în propria rețea. Aplicarea măsurii prevăzute în prezentul paragraf este independentă de luarea oricărei alte măsuri menționate în prezentul contract.

13.10 În toate situațiile de abuz, Partea afectată are dreptul de a respinge orice apel, venit pe legătura de interconectare, care are o identitate dovedită conform mijloacelor de probă menționate la art.13.9 a fi implicată în abuz, potrivit prezentului Acord."

Din documentele aflate la dosarul cauzei, precum și din susținerile părților, rezultă că, la data de 5 octombrie 2004, *Mobifon* a transmis reclamantei adresa înregistrată cu nr.835/05.10.2004 prin care a informat-o cu privire la existența pe legăturile de interconectare a unui trafic considerat abuziv, provenind de la anumite numere alocate de *Netmaster* unor abonați ai săi, adresă prin care pârâta a solicitat luarea de către *Netmaster* a tuturor măsurilor necesare în vedere stopării acestui trafic. Ulterior, la data de 24 noiembrie 2004, pârâta a revenit cu o solicitare similară și, având în vedere că reclamanta nu a dat curs solicitărilor sale repetate, a limitat capacitatea legăturilor de interconectare în aceeași zi.

Comisia arată că, potrivit clauzelor contractuale menționate, *Mobifon* avea obligația de a analiza identitatea apelurilor primite pe legăturile de interconectare și, în funcție de aceasta, putea respinge apelurile considerate abuzive. Însă, în cazul de față, chiar dacă a acordat reclamantei dreptul de a formula răspuns în termen de 15 zile cu privire la aspectele constatate, pârâta a limitat temporar capacitatea legăturilor de interconectare, indiferent de identitatea apelurilor, fără a realiza analiza menționată mai sus.

Având în vedere aceste considerente, *Comisia* constată că *Mobifon* nu a respectat prevederile art.13.9-13.10 din *Acord*.

3. Noul acord de interconectare. Serviciile furnizate de Mobifon

Așa cum s-a arătat anterior, la data de 9 decembrie 2004, reclamanta, prin adresa nr.181/09.12.2004, a solicitat *Mobifon* negocierea și încheierea unui acord de interconectare în vederea terminării de apeluri în rețeaua *Mobifon* indiferent de locul originării acestora și de rețeaua de origine, însă fără ca pârâta să formuleze un răspuns la solicitarea reclamantei.

Potrivit dispozițiilor art.6 alin.(1) din Decizia președintelui ANRC nr.123/2003, *Mobifon* "va oferi Beneficiarilor cel puțin serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor, în condițiile prevăzute de prezentul articol", iar, conform dispozițiilor art.2 lit.a), prin

"apel" se înțelege "apelul pentru serviciile de telefonie destinate publicului". Observând că aceste texte legale nu disting în ceea ce privește originea apelurilor, precum și regula de interpretare "unde legea nu distinge, nici interpretul nu poate distinge", rezultă că *Mobifon* are obligația de a termina la puncte mobile inclusiv apelurile originare în afara României, precum și cele originare în România în rețelele altor furnizori, cărora *Netmaster* le oferă serviciul de tranzit. De asemenea, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003, pârâta are obligația să asigure "preluarea apelurilor din rețeaua Beneficiarului și terminarea acestora la orice număr alocat Operatorului, dacă terminarea este posibilă din punct de vedere tehnic la numărul respectiv", interpretarea literală a acestor dispoziții ducând la concluzia că *Mobifon* are obligația de a prelua orice fel de apel din rețeaua *Beneficiarului*, nu numai cele originare în rețeaua acestuia.

Potrivit dispozițiilor art.5 alin.(1), (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, "Art.5. - (1) Autoritatea de reglementare va lua toate măsurile necesare pentru a încuraja și, acolo unde este cazul, a asigura, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe, accesul și interconectarea în condiții adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței și ale maximizării beneficiului utilizatorului final.

[...]

(4) Obligațiile și condițiile impuse în conformitate cu alin.(1)-(3) trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii.

(5) Autoritatea de reglementare are dreptul să stabilească, în conformitate cu prevederile alin.(1) și (4), condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul, din proprie inițiativă sau, în lipsa acordului părților, la cererea uneia dintre părți".

Așadar, dispozițiile art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 stabilesc, în temeiul atribuției generale a *ANRC* de a lua, în calitatea sa de autoritate de reglementare, toate măsurile necesare în vederea realizării accesului și interconectării, competența specială a acesteia de a stabili, prin decizie, condițiile în care se realizează interconectarea, inclusiv în cazul în care părțile, în urma unor negocieri, nu au reușit să încheie un acord.

Având în vedere dispozițiile legale menționate mai sus, *Comisia* constată că pârâtei îi incumbă obligația de a negocia și încheia un acord având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor originare în afara României, precum și în rețelele altor furnizori din România, cu respectarea dispozițiilor Deciziei președintelui *ANRC* nr.123/2003. De asemenea, considerentele generale referitoare la modul de implementare a obligațiilor de negociere și nediscriminare, expuse la pct.2.b din prezenta decizie, vor fi observate și aplicate corespunzător și în cazul negocierii noului acord de interconectare.

4. Sancționarea contravențională și administrativă a *Mobifon*

După cum s-a arătat și anterior, *ANRC* are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale. De asemenea, *ANRC* are și atribuții de supraveghere și control, activitățile specifice având ca obiectiv asigurarea respectării prevederilor cuprinse în legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale. Astfel, este necesar să se facă distincție între

competența ANRC de a soluționa litigiile din domeniul comunicațiilor electronice și atribuția ANRC de a controla respectarea legislației din acest domeniu.

Conform dispozițiilor art.46 alin.(1) pct.26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, "Art.46. – (1) Pentru atingerea obiectivelor definite la art.45 ANRC are următoarele atribuții:

[...]

26. urmărirea și controlul aplicării prevederilor cuprinse în actele normative în vigoare, în acordurile internaționale în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, luând măsuri pentru prevenirea, înlăturarea și sancționarea nerespectării acestor prevederi, potrivit competenței recunoscute de acestea", iar, potrivit dispozițiilor art.53 alin.(1), "Controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, precum și al respectării obligațiilor impuse prin autorizația generală și prin licențe, cu excepția controlului îndeplinirii obligațiilor privind utilizarea frecvențelor radioelectrice, revine ANRC, care acționează prin personalul de control de specialitate împuternicit în acest scop".

Așadar, în cazul în care, în urma unei acțiuni de control, se descoperă săvârșirea unor contravenții prevăzute de dispozițiile art.18 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, acestea sunt constatate, potrivit dispozițiilor art.20 alin.(1) din acest act normativ, de către personalul de control al ANRC și sancționate, potrivit dispozițiilor art.20 alin.(2) sau (3), de către personalul de control sau președintele ANRC, după caz.

În schimb, în calitate de organ administrativ-jurisdicțional, ANRC soluționează litigiile dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice, însă, printr-o decizie de soluționare a unui litigiu, nu se pot aplica sancțiuni contravenționale, acestea aplicându-se doar în urma constatării săvârșirii unei contravenții prin încheierea unui proces-verbal, în condițiile Capitolului II din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare. Ca urmare, solicitarea *Netmaster* privind sancționarea contravențională a pârâtei nu poate fi admisă, însă, aspectele sesizate de reclamantă, respectiv de pârâtă, cu ocazia prezentului litigiu pot face obiectul unei acțiuni de control, în cadrul căreia vor fi avute în vedere documentele depuse în acest dosar, opinia *Comisiei*, precum și orice alte informații relevante.

În ceea ce privește solicitarea *Netmaster* privind sancționarea administrativă a pârâtei prin prezenta decizie, *Comisia* arată că, potrivit dispozițiilor art.19 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, ANRC poate obliga, prin decizie, furnizorii la plata unor amenzi administrative în sumă de până la 3.000 lei (RON) pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a-i determina să se conformeze măsurilor luate de autoritatea de reglementare, în aplicarea prevederilor acestui act normativ, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.

Astfel, în situația de față, sancționarea administrativă a *Mobifon* în temeiul dispozițiilor art.19 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 poate fi dispusă de președintele ANRC numai în cazul în care se constată, printr-o decizie ce va fi emisă ulterior, nerespectarea măsurilor dispuse prin prezenta decizie.

Având în vedere considerentele de mai sus, în cazul de față, nu se poate dispune sancționarea contravențională sau administrativă a *Mobifon* pentru motivele invocate de reclamantă prin sesizarea înaintată *ANRC*.

**FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:**

I. Respinge cererea reclamantei S.C. Netmaster Communications S.R.L., cu sediul în București, Str. Banu Manta nr.18, bl.28, sc.B, et.8, ap.108, sectorul 1, împotriva pârâtei S.C. Mobifon S.A., cu sediul în București, Piața Charles de Gaulle nr.15, sector 1, privind constatarea nulității art.13.2-13.4 din acordul de interconectare încheiat între S.C. Netmaster Communications S.R.L. și S.C. Mobifon S.A.

II. Admite cererea reclamantei cu privire la obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care o operează S.C. Mobifon S.A., în vederea terminării apelurilor originare în afara României, precum și în rețelele altor furnizori din România, cu respectarea dispozițiilor Deciziei președintelui ANRC nr.123/2003 privind interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă operată de Societatea Comercială „Mobifon” – S.A. în vederea terminării apelurilor.

III. Respinge cererea reclamantei referitoare la modificarea art.10.1, art.14.5 și art.19.1 teza a II-a din acordul de interconectare încheiat între S.C. Netmaster Communications S.R.L. și S.C. Mobifon S.A.

IV. Respinge cererea reclamantei cu privire la sancționarea contravențională a pârâtei, în temeiul dispozițiilor art.18 alin.(1) lit.c), f) și g) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, precum și la sancționarea administrativă a acesteia, în temeiul dispozițiilor art.19 alin.(1) lit.c) din același act normativ.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 19 august 2005
Nr.1284/EI